

states, spiritualement videlicet et etiam temporalem, ut in eodem regimine altera subsidio alterius fulciatur et quod una per se in correptione subditorum adimplere non potest, per aliam suppleatur. Sane cum in sollempni curia apud Herbipolim per inclite recordacionis Rudolfum regem Romanorum illustrem nostrum predecessorem sollempnius celebrata per communem principum, comitum, nobilium et aliorum Romani imperii fidelium sententiam qui fuere presentes dictatum fuerit et obtentum, quod illi, qui proscriptionis sententiam in se animo indurato sustinuerunt per annum et amplius, invocato brachio ecclesiastico debeant excommunicationis sentencie innodari, ut eos qui rigore temporalis gladii non terrentur, ad bonum obediencie nervus revocet ecclesiastice discipline, sanctitatem vestram affectuose requirimus et rogamus vestre potestatis plenitudinem fiducialiter invocantes, quatinus iuxta vestri officii debitum, prout nobis et imperio tenemini auxilium exhibere, proscriptos huiusmodi ubicunque in imperii consistant districtibus generaliter in scriptis excommunicare dignemini et excommunicatos nunciari publice faciatis; mandantes nichilominus prelati, sub quorum iurisdiccione dicti proscripti aut eorum bona consistunt, prout per litteras nostras sibi constiterit, quod ipsos moneant, ut infra mensem post eorum monicionem a dicta proscriptione se liberari procurent, alioquin termino elapso dictos proscriptos, quos exnunc ut extunc in scriptis excommunicaveritis, nominaliter et expresse excommunicent et excommunicari faciant et eos ad desistendum a dicta proscriptione et resiliendum per censuram ecclesiasticam compellant, et sic illos, quos unius iurisdictionis coercio a malo non revocat, alterius saltem potestatis gladius a contumacia coerceat et peccato.

Dat. in Oppenheim, IIII. Kalen. Aprilis, indiccione VIII, anno Domini MCC nonagesimo quinto, regni vero nostri anno tercio.

In verso: suplicatio regis ad (sic!) Adolphi ad dñm papam ut excommunicet proscriptos in generali.

Verletztes Siegel am Pergamentstreifen.

VI. Privileg König Adolfs für die Stadt Besançon. 1296 Sept. 22.¹

Transsumpt von 1434 Sept. 14 Besançon, Archives de la Ville AA I. 1 Layette 1.

1) Böhmer, Reg. Ad. 329. Vgl. N. A. XXVIII, 491. Die Ur-